

धनाथ

धनपत्नः, स्त्री, (धनानां पत्नम् ।) दानभोगादि । यथा, अथिखवाच ।

“अथिखोत्रपत्ना वेदा इत्तमुक्तपत्नं धनम् । रतिपुत्रपत्ना दाराः शीलवृत्तपत्नं मृतम् ॥”

इति बह्विपुराणे दानविधिनामाध्यायः । धनवती, स्त्री, (धनमस्या अस्तीति । धन + मतुप् । मस्य वः । स्त्रियां ङीप् ।) धनिष्ठानचक्षम् । इति ञटाधरः ।

धनवान्, [वृ] त्रि, (धनमस्यस्येति । धन + मतुप् । मस्य वः ।) धनविशिष्टः । धनी, इति हजायुधः । (यथा, रामायणे ॥ २ ॥ ६७ ॥ १८ ।

“नाराजके जनपदे धनवन्तः सुरक्षिताः । शेरते विद्वत्दाराः क्षत्रिणोरथजीविनः ॥”

धनस्यकः, पुं, गोक्षुरः । इति शब्दचन्द्रिका । (जालसया धनमिच्छतीति । धन + क्यच् । “सर्वप्रातिपदिकानां क्यचि जालसायां सुग-सुकौ ॥” २ ॥ १ ॥ ५१ । इत्यस्य चार्त्तिकोक्त्या सुक् । ततो धनस्य इति नामघातुः + क्यञ् । जालसया धनेच्छौ, त्रि ।)

धनहरी, स्त्री, (धनं हरतीति । हृ + “हरतिर-नुचमनेच् ॥” २ ॥ २ ॥ ६ । इति अच् । गौरा-दिवात् ङीष् ।) चौरनामगन्धद्रव्यम् । तत्-पथ्यायः । राक्षसी २ चक्षा ३ चैमः ४ दुष्यन्ः ५ गन्हासकः ६ । इत्यमरः । २ ॥ ४ ॥ १२८ ॥ दुष्कूलिनः ७ विरोधः ८ क्रोधवर्द्धितः ९ । इति शब्दरत्नावली । चैमकः १० कितवः ११ कोरकः १२ । इति ञटाधरः । धनहारके रत्नान्, त्रि ।

धनाधिपः, पुं, (धनानामधिपः ।) कुवेरः । इत्यमरः । १ ॥ १ ॥ ७२ । (यथा, देवीभागवते । ५ । ७ । १८ ।

“सङ्करं सम्यक्त्वव्य गते शक्रे शचीपती । यमो धनाधिपः पाशो जम्बुः सर्वे भयानुराः ॥” अस्य ध्यानं यथा,—

“कुवेरश्च प्रवक्ष्यामि कुरुजाभ्यामजङ्घतम् । हारकैश्चूरचितं सितामरधरं शुभम् । गदाधरश्च कर्मणं वरदं सङ्कटान्वितम् । वरयुक्तविमानस्यं मेघस्यं वापि कारयेत् । वर्णेन पीतवर्णेन गुह्यकैः परिवारितम् । महोदरं मँहाकार्यं ऋद्धाष्टकसमन्वितम् । गुह्यकैर्वैहृभिर्युक्तं धनव्यकरैस्तथा ॥”

इति मत्स्यपुराणम् ।

धनाध्यक्षः, पुं, (धनानामध्यक्षः ।) कुवेरः । इति हजायुधः । (यथा, अथ्वात्मरामायणे । ७ । २ । ४७ ।

“ततः क्रुद्धो दशरथो वै जगाम धनहाजयम् । विनिर्जित्य धनाध्यक्षं जहारीत्तमपुष्यकम् ॥” धनाधिलतः । तद्विजयद्वार इति खार्जाश्च इति च भाषा । तस्य लक्षणं यथा,—

“लोहवस्त्राजिनादीनां रत्नानां च विधानवित् । विद्याता फल्गुवाराबासनाहार्यैः शुचिः घटा-निपुणश्चाप्रमत्तश्च धनाध्यक्षः प्रकीर्तितः ॥

धनिष्ठा

आयङ्कारेण सर्वेषु धनाध्यक्षसमा नराः । अयङ्कारेण च तथा कर्मथाः पृथिवीक्षिता ॥ इति मत्स्यपुराणे १८६ अः ॥

धनाशा, स्त्री, (धनानां आशा ।) धनलोभः । यथा, विष्णुपुराणे तथा हरिवंशे । ३० । ४६ ।

“जीर्यन्ति जीर्यन्तः केशा दन्ता जीर्यन्ति जीर्यन्तः ।

धनाशा जीविताशा च जीर्यन्तीऽपि न जीर्यति ॥”

धनाश्रीः, स्त्री, रागिणीविशेषः । धानवी इति भाषा । हनुमन्तति श्रीरागस्य तृतीयभार्या । अस्याजातिः बाहुवः । यद्दं बह्वक्षरः । गान-समयः हिमती द्वितीयप्रहरः कस्यचिन्मते दिवावसानम् । रागमालायामस्या रूपं वियो-गिनो रमणी रक्तवचना विश्वेदेवनया दुर्भला कृशा च एकाकिनी बकुलवृक्षतलोपविष्टा रुदनी । कलिनाथमते मेघरागस्य चतुर्थ-भाष्या । भरतमते मानक्योपुत्रगान्धारारागस्य पत्नी । इति सङ्गीतशास्त्रम् ॥

धनिकः, पुं, (धनिना कायतीति । कै + कः ।) धन्याकम् । इति मेदिनी । कै, १०६ । अस्मि-न्नर्थे स्त्रीवमिति राजनिर्घण्टः । (धनमस्य-स्येति । ठन् ।) धवः । इति हेमचन्द्रः ॥

धनिकः, त्रि, (धनं अस्यस्येति । “अत रनिठनौ । ५ ॥ १२ ॥ १५ । इति ठन् ।) वायुः । धनी, इति मेदिनी । कै, १०६ । (यथा, कलाविलासे ॥ १ ॥ १८ ।

“धूर्त्तरकरकङ्कानां वारवधुचरणपुरमणीनाम् । धनिकयहोतुपन्नानां सुक्तिर्नास्येव सुधानाम् ॥” उत्तमर्गः । यथा, मनुः । ८ । ४७ ।

“अधमर्गार्थसिद्धार्थसुप्तमर्गेण चोदितः । हापयेद्वनिकस्यार्थमधमर्गाङ्घ्रिभावितम् ॥”

धनिका, स्त्री, (धनिक + टाप् ।) वायुनारी । इति मेदिनी । कै, १०६ । वधुः । इति हेम-चन्द्रः । युवती । इति शब्दरत्नावली । प्रियङ्-वृचः । इति शब्दचन्द्रिका ॥

धनिष्ठा, स्त्री, (अतिशयेन धनवती । धन + इठन् + टाप् ।) अश्विन्यादिसप्तविंशतिनक्षत्रान्तगत-जयोविंशतचक्षम् । तत्पथ्यायः । अविष्ठा २ । इत्यमरः । १ । ३ । २२ । वसुदेवता ३ । इति ज्योतिषम् । भूतिः ४ विधानम् ५ धनवती ६ । इति ञटाधरः । अस्याः स्वरूपं यथा,—

“मस्तकोपरि समागते धने मर्दलास्तिति पञ्चतारके । यान्ति कान्तिमति मेघलयतः चारवाचिरसचक्षुस्त्रिभिकाः ॥”

इति कालिदासकृताराजिष्यधनिरूपणम् । तत्र जातस्य फलम् ।

“आचारजातां दरचारश्रीको धनाधिशाजी बजवान् दयाशुः । यस्य प्रसूतो च भवेद्दधनिष्ठा महत्प्रतिष्ठासहितो नरः स्यात् ॥” इति कीर्तीप्रदीपः ।

धनुः

धनी, [नृ] त्रि, (धनमस्यस्येति । धन + रनिः ।) धनवान् । (यथा, देवीभागवते । १ ॥ १५ ॥ ११ । “गत्वा च धनिनां कार्यां स्तुतिः सर्वाम्भना बुधैः ॥”

तत्पथ्यायः । इभ्यः २ आटाः ३ । इत्यमरः । ३ ॥ १ ॥ १० । यथा, कूर्मपुराणे १२० अः । “आटो वा दौक्षितो नाम्ना यवीयानपि यो भवेत् ।

भो भवन्पूर्वकस्त्वेनमभिभाषेत् धर्मवित् ॥” “यद्दं शरीरं माहृत्यं गुण्याटो स्थाटा उच्यते ॥ इति श्रीभागवतम् ।

(उत्तमर्गः । यथा, मनुः । ८ । ६१ । “यादृशा धनिभिः कार्या अवहारेण खादिभः । तादृशान् सम्बन्धस्थानि यथावाच्यन्ते च तैः ॥”

धनीका, स्त्री, युवती । इति शब्दरत्नावली । धनीकं, स्त्री, (धनाय हितम् । धन + कृः । संघायां कन् ।) धन्याकम् । इति शब्दरत्नावली ।

धनुः, पुं, (धनतीति । धन + “धन्वशीतृचरीति ॥” उर्वा । १ । ७ । इति उः ।) चापः । (यथा, हितोपदेशे ।

“धनुर्वंशविद्युहोपि निर्गुणः किं करिष्यति ॥” राशिविशेषः । पियाजवृक्षः । इति सिद्धान्त-कौमुद्यासुखादिहितिः ।

धनुः, [सु] पुं, (धन + “अर्षिपृथपीति ॥” उर्वा २ । ११८ । इति उचिः; स च नित् ।) पियाज-वृक्षः । धनुर्धरे, त्रि । इति मेदिनी । से, २६ ।

धनुः, [सु] स्त्री, (धनतीति । धन शब्दे + “अर्षि-पृथपीति ॥” उर्वा २ । ११८ । इति उचिः; स च नित् ।) शरनिःशेषयन्त्रम् । धनुक इति भाषा । तत्पथ्यायः । चापः २ धन् ३ शरासनम् ४ कोदकम् ५ कामुकम् ६ इत्यासः ७ । इत्यमरः । २ । ८ । ८३ । स्थावरम् ८ गुणी ९ शरावापः १० ह्यता ११ विद्यता १२ । इति निष्ठा-शेषः । अस्त्रम् १३ धनुः १४ । इति ञटाधरः । तारकम् १५ काकम् १६ । इति शब्दरत्ना-वली । तस्य लक्षणं यथा,—

“धनुस्तु द्विविधं प्रोक्तं शार्ङ्गं वांशं तथैव च । कोमलं वयंष्टपता तयोर्गुण उदाहृतः । सुखसम्पत्तिकरणं समसृष्टायतं धनुः । विपदी सुष्टिवैद्ये तदङ्गं भङ्गमावहेत् ॥” इति युक्तिकल्पतरुः ।

धनुर्विद्यारम्भदिनं यथा,— “शनिभौमनुधान्येण वारेण सुतिथौ हरी । प्रबुद्धे चापविद्याया आरम्भः शुभो मतः ॥” इति ज्योतिःधारसंयहः ।

विद्यारम्भोक्तनक्षत्राणि तत्र शुभाणि । (एतदक्षविद्यां ब्रह्मा पृथुनाने महोपतये प्रथमं दत्तवान् । अथै एव लोकेषु अस्याः प्रचारमकरोत् । यदुक्तम् वैशम्पायनेन । “असिः पूर्वं मया दृष्टो दुष्टनिघ्नकारणात् । भवाद्दशवमीपस्यो लोकान् शिष्यन् चरन्वथौ । धनुराद्यायुधयन्तौ त्वमेवादिः स्तुतो मया ।